

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
samo večerno izdaje 12.—

Četrta leta in na mesec razmeroma. Plačevati naprej. Na naročnino priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglašitvi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravljalstvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Celje 9. O priliki obiska čeških tehnikov mr. Nemei pojejo pred »Nar. domom« die Wacht am Rhein ter zahtevajo odstranitev slovenske zastave. Posl. dr. Dečko in en Čeh težko ranjena. Magistrat je dal odstraniti slov. zastavo z »Narodnega doma«.

Ob dveh pop. so se pripeljali Čehi. Nemei so jih sprejeli z žvižganjem in sovražnimi kliči. O razkritju spomenika dr. Oblaku je bil prepovedan vsaki govor. — Magistrat je dal zapreti uhod na Grad. Na povratku z Grada so Nemei napali Slovane. 8 kliči: Naskočimo »Narodni dom!« je začela druhal metati kamenje v to poslopje. Vsa okna v pritličju so potrta. Dve stotniji domobrancev sta naredili mir. Tudi na vojake je letelo kamenje. Hajlanje in kričanje Bismarkove pesmi, in »Wacht am Rhein« ne neha. Pred opatijo se je vpilo: Doli s popi! Proč od Rima! Vso noč ni miru. Kdor se pokaže iz »Nar. doma«, tega kamnajo. Češki turisti morajo prenočiti v »Narodnem domu«. Vsega so zaprli kakih 5 oseb.

Rennes 9. Današnja tajna seja vojnega sodišča je trajala od 6½ do 11½ predpoludne. Dvorana je bila za občinstvo zaprta. O razpravi ni mogoče ničesar izvedeti. Le toliko se sliši, da je general Chamoin nadaljeval svoje poročilo o tajnem vojnem dossieru, dovrši pa poročilo jutri. Potem bo Paléologue poročal o diplomatičnih tajnih listinah. V soboto menda pričnejo zopet javne razprave.

Razmere na Primorskem in birokracija.

Praška »Politik« od minolega torka objavlja uvoden članek, ki se bavi z razmerami na Primorskem. Člankar navaja raznih dogodkov iz novejšega

časa ter prihaja do zaključka, da poročila iz Primorske zvené naravnost neverjetno.

No, o izvajanjih praškega lista spregovorimo o drugi priliki; tu pa nas osobito zanimajo splošne opazke v uvodu članka o — birokraciji. Vsaka beseda je udarec na glavo žeblija.

»Politik« piše: »Dočim drugod v konstitucionalnih državah parlamenti strmoglavljajo vlade, pa se pri nas vlade pogubljajo na svoji — birokraciji. Tudi proti ministerstvu Thun-Kaizl se od te strani poskuša vse možno, da se mu delajo težave. Pustivši na strani Poljake in katoliško ljudsko stranko, na katere računajo tudi birokratiški nasprotniki ministerstva Thunovega za slučaj zaželenega preustrojenja večine, niso načelniki dežel mej zadnjim zasedanjem deželnih zborov in tudi sicer zamudili ničesar, da so drugim strankam večine, Čehom, Slovencem, Hrvatom in Rumunom, delali kolikor le možno težav. V Pragi, Brnu, Opavi, Črnoveh, Ljubljani je došlo do očitnih sporov mej deželnimi načelniki in pripadniki onih strank, katerih podpora vlada zahteva v državnem zboru. In kar je morda še manjkalo za razdraženje čustev radi takega postopanja z narodi, katerih zastopniki podpirajo vlado najpožrtvovalneje, je popolnil vojni minister se svojo nasilno naredbo, tičečo se priglavljanja rezervistov in novincev izključno z nemšim »hier«, dočim se je poprej vsakdo in brez vsake neprilichnosti lahko priglavljal v svojem materinem jeziku«.

»Politik« govori o Ljubljani, Pragi itd. A kako je še le v Trstu, v Gorici in Istri! Mišljenje in predhodki naše birokracije so rana, ki se ne da ozdraviti, so element, ki ne da in ne da, da bi proces zdravljenja naših razmer došel do primerne zaključka, so visoka barikada, preko katere ne moremo dalje v presnovljanju države, kakor je zahtevano: pravica, narava, veliko poslanstvo države, sreča nje narodov in osiguranje nje bodočnosti.

Odkar je bilo strto nemško-liberalno nadvladje in je grof Taaffeova vlada izdala geslo, da

tudi Slovanov ni smeti pritiskati na steno, marveč da bodi Avstrija zatočišče in zavetje vsem nje narodom, od tedaj pa do danes vidimo, kako birokracija po deželah z slovanskim ali mešanim prebivalstvom hodi svoja lastna pota.

Dejanj, odločnih dejanj za uveljavljenje načela enakopravnosti ne vidimo sicer tudi od strani centralne vlade, ali vsaj na videz, po besedi je oficijelna politika vendar zapustila stara pota in se je nehala loviti za fantomom, za fano morgano Avstrije kakor uniformovane nemške države. V praksi se je sicer malo premenilo, ali toliko se je vendar zasuknilo na centralni vladi, da nas vsaj načeloma ne proglašajo za državljane druge vrste.

Ali ta preobrat na Dunaju je ostal brez vsakega upliva ali utisa na birokracijo po pokrajinah. Ta hodi svoja stara izvožena pota, ta se krčevito drži starih tradicij, niti ne mené se za orjaški napredek nemških narodov in za evolucije, ki so se vsled tega napredka izvršile v političnem in parlamentarnem življenju avstrijskem.

V parlamentu imamo že 20 let konservativno večino, prisezajočo na načela avtonomije in enakopravnosti, avstrijska birokracija pa ne more pozabiti časov, ko je bila ona elitni zbor nemško-liberalne centralistične stranke.

Tradicij tistih časov se drži sosebno krčevito tudi naša primorska birokracija. Era nemško-liberalnega strankarskega — absolutizma je potrebovala pomoči Italijanov in zato je le-tim dovoljevala vse. Italijansko nadvladje v primorskih pokrajinah je bilo vrhno načelo one ere, torej tudi birokracije, ki je bila nje sužinja. In stareja generacija naše birokracije je še iz one ere — — —!

To treba imeti na umu, ako hočemo umeti dogodke na Primorskem, ako hočemo umeti diskrepanco mej programom večine v parlamentu in načeli, katerih se centralna vlada drži vsaj v besedah, in mej postopanjem uradništva v deželi od namestnika pa doli do najmlajega konceptnega praktikanta. To naše stareje uradništvo treba po-

PODLISTEK.

17

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

— Ti ne misliš tako.
— Da, prav tako mislim. Pusti me. Nočem je videti.

— Ti se bojiš.
— Kaj bi se bal? Pozabil sem, kar je bilo. Slabotneži se bojé, moji nazori so pa uvrščeni.

— Zakaj je torej nočeš videti?
— Bolje je tako.

— Bolje? . . . Bodi odkritosrčen. Ti veš, da bi se zbudili spomini, ako bi jo videl. Nekdanje misli in želje, zatrti upi in sanje bi ustale iz prisiljene pozabljenosti in tega se bojiš.

— Ne bojim se. Kar je bilo, se ne more vrniti nikoli več.

— Zakaj?
— Tako je. Nikoli več.

— Ako si tako čvrsto prepričan, se ti pač ni treba bati njenega pogleda.

— Pravim ti, da se ne bojim.
— Torej — ?

— Vendar je bolje, da se ne vidi.

— To ni logično.

— Pusti me, zlasti nočoj me pusti.

Približala sta se Franjevemu stanovanju. Šterkel je uvidel, da je bolje, ako pusti prijatelja sedaj pri miru.

— Kdaj te bom videl jutri? ga je vprašal.
— Jutri? Danes, če hočeš. Zjutraj v kavarni »Slavia«. A svoje namene si izbij iz glave.

— Dobro, dobro. Lahko noč.
Podala sta si roko. Franjo je šel domov.

Ivan je bil razburjen. V neki čudni omotici je šel dalje, ne vedé, kje hodi. Glava mu je bila vroča, kakor bi bila obložena z žrjavico. Truden je bil, da bi bil skoraj padel. Opetekal se je.

Tako je prišel na Karlov most. Dalje ni mogel. Naslonil se je na ograjo in roki naslonil na zid, podprši težko glavo. Iz Vltave se je dvigal hlad, ki mu je blažil neznosno vročino čela. Njegove kaotične, razburjene misli so se nekoliko pomirile.

— Zakaj je prišla? . . . Vse sem bil že pozabil. Spomin je bil komaj še senci podoben, mučil me ni več . . . In sedaj je prišla . . . Po kaj? . . . Saj vé, da sem tukaj. Gotovo je prišla za menoj. Hahaha! Bogati Malnar jo je menda zapustil in sedaj bi bil Ivan zopet dober . . . Pa — tri dni

je že tukaj, je dejal Franjo? Tri dni? In nisem je še videl. Morda je res le slučajno prišla in me ne išče . . . Oh, čemu je sploh prišla in zakaj mi je Franjo to povedal? Zakaj? Zakaj? . . . Pozabil sem in sedaj je zopet obujen ves spomin. Franjo ima prav. Bojim se. Jaz je ne smem videti, moje trpljenje bi zopet začelo. Saj se je že začelo. In kar je bilo, se nikoli več ne vrne. Nikoli! . . .

— A zakaj ne? Saj sem jo ljubil in še vedno jo ljubim. Oh, tega ne morem utajiti. Ljubim jo, ljubim jo in vse teorije izginjajo vzpričo tega silnega čustva. A ne smem je ljubiti . . . Povratka ne sme biti . . .

— Zakaj ne? . . . Oh, kdo vé, kaj se je zgodilo?

Glasno je zastokal.

— Ona, ona sama je poteptala najino ljubezen v prah. In zakaj? . . . Ker je prišel on, bogati Malnar. In mene je izdala, ki sem jo tako ljubil!

Solze so mu privrele v oči. In jih ni obrisal. Trpel je tako grozno, kakor bi se mu v prsih nekaj trgalo. Htel je krčevito. Z rokami je komaj še podpiral glavo.

(Pride še.)

zati, ako hočemo umeti marsikateri korak, marsikatero besedo, marsikatero potovanje in vse zgrešene korake sedanjega cesarskega namestnika v Primorju.

Gospod namestnik, kakor oseba, kakor zasebnik nima rad Slovanov. To smo vedeli od začetka. Temu se ne čudimo in mu na vse zadnje ne zamerimo toliko. Vzgojen je bil v takem vzduhu...! Vendar pa ne moremo prav verjeti, da bi bil govoril, storil in grešil vse ono, kar je, da ga ni v to zavajala podrejena mu birokracija se svojimi poročili in informacijami. To se jej je posrečilo tem laglje, ker se nam zdi — naj se nam ne zameri naše odkritosrčnost — da poznavanje oseb in razmer od strani gospoda namestnika ni toliko, da bi mogel pogrešati — dobre nasvete svojih svetovalecev. In ti nasveti so prikrojeni v prilog načelu laškega nadvladja v teh pokrajinah... Pa še nekaj bi radi povedali gospodu namestniku na uho. Kolikor namreč mi poznamo osebe, ki se sučejo okolo njega in mu stoje ob strani z svojimi nasveti, ni nemogoče, da je marsikateri nasvet, ki ga dobiva, izšel prav iz želje, da bi gospod namestnik čim prej dozorel — za odhod... Sapienti pauca.

Ali to je osebna stvar gospoda namestnika in nas ne briga dalje. Tem manj, ker je vendar le on sam odgovoren pred svetom za svoje besede in svoja dejanja. Mi smo hoteli le konstatovati, kako tudi primorska birokracija hodi svoja pota, kako ubija stranke, ki so na Dunaju v podporo centralni vladi in kako se svojim postopanjem paralizuje vsaki najmanjši poskus centralne vlade za pravičnejše postopanje z slovansko večino v deželi. Gospod namestnik pa naj le pripiše sum sebi, ako se na njem uresničijo besede, ki jih je napisal članek v »Politik« glede avstrijskih ministerstev: ako se tudi on pogubi na svoji lastni, podrejani mu birokraciji.

Politični pregled.

TRST 10. avgusta 1899.

Dve znameniti zdravijci. Potovanje francoskega ministra za zunanje stvari, g. Deleassé-a, je evropsko novinstvo obdalo z celo mrežo pripovedek, ugibanj in kombinacij orijentalne fantazije svoje. Jedni so že videli senzacionalnih razkritij na razpravi proti Dreyfusu, ki pokažejo, kako je tudi Rusija kompromitovana in zapletena v to grolo atero. Le-ti so gospodu Deleasse-a prisojali nalogo, da v Petrogradu nekako prevenira dogodkom v Rennesu. — Drugi so se že videli, kako se kuje prijateljstvo med Francijo in Nemčijo, kar je v Rusiji zapalilo plamen nevolje. Le-ti so pošiljali Deleasse-a v Petrograd tolažiti in gasiti plamen. — Najhuji v svojih kombinacijah pa so bili tretji. Le-ti so pogodili, da je car zbok šibkega zdravja svojega in neuspeha konferencije v Haagu ozlovoljen tako, da hoče odstopiti svojemu bratu v prilog. Le-ti tretji so naprtili Deleasse-u ogromno poslanstvo, naj odvrne carja od tega namena.

No, kratka je bila doba temu lovu po senzacijah. Kakor ti ne ostane ničesar, ako si skrepko roko posegnil v lepo tkano in prepleteno — pajčevino, tako sta grof Muravjev, ruski minister za zunanje stvari, in gosp. Deleassé z jednim mahljajem porušila vso to mrežo izmišljotin in ostalo ni drugega, nego suho, ali po svoji važnosti za razvoj v Evropi ogromno dejstvo — o trdnosti francosko-ruske zveze.

Grof Muravjev je priredil banket na čast svojemu francoskemu kolegu. Na tem banketu je grof Muravjev pozdravil, in gosp. Deleassé je odzdravil. Ti dve zdravijci sti velevažen pojav sedanje mednarodne politike. Grof Muravjev je rekel: Klicaje dobrodošlico svojemu dragemu francoskemu tovarišu, dvigam svojo čašo, pijem na njegovo zdravje ter izrekam ljubeznjivemu gostu našemu zahvalo na tem, da je po naglici svojega potovanja dokazal vnovič, v koliki meri so vezi, ki Francijo toli tesno spajajo z Rusijo, približale Pariz Petrogradu. — Deleassé pa je odgovoril: »Globoko ganjen po vsprejemu, ki so mi ga priredili kakor francoskemu ministru za zunanje stvari, in ko se štejem srečnega, da morem za vami, gospod grof, konstatirati, da so zveze, sklenjene v skupno blaginjo obeh dežel, postale še iskreneje in da v bodočnosti morejo postati še mnogo-

straneje, prosim dovoljenja, da smem piti na vaše zdravje in izraziti prepričanje, da po pogostem menjavanju obiskov bo oddaljenost Petrograda od Pariza postajala vedno manjša.

Treba le pomisliti, da se o takih prilikah ne govori tja v en dan, marveč da je bila popred vsaka beseda na zlati tehtnici in da je ves zlog besedi proračunjen v to, da je v izraz gotovim namenom, pa smo uverjeni, da gorenjima zdravijcema ne treba nobenega nadaljnega komentarja.

Grozovlada v Srbiji. Ladija Milanovih »dokazov« je obtičala na pesku in krmilarji so že pripravljeni na to, da obtiči tam še dolgo, dolgo, ali pa jo — potopé, ker ni več za rabo. Preko Zemuna javljajo namreč iz Belegrada, da so prišli vmes taki težki dogodki, da bo moralo sodišče sploh odstopiti od preganjanja zaprtih radikalcev in utegneta biti obtožena le napadalec, tat in — zaupnik Milanov, Knezović, in pa polkovnik Nikolić, kakor intelektualni provzročitelj »atentata«. Ali s tem poslednjim imajo zopet svoj ljubi križ, ker noče pripoznati ničesar. Iz Belegrada so sicer javili že večkrat, da je Nikolić vse pripoznal, ali vsakokrat se je pokazalo naknadno, da so oficijelna poročila lagala.

Srbska »Zastava« nadaljuje s priobčevanjem izpovedeb Rusa Sadomskega, katerega so bili tudi zaprti — po nedolžnem. Dr. Sadomski pripoveduje, da so ga utaknili v neko luknjo pod zemljo, polno človeškega blata. Smrad je bil grozen. Do kolena je bil v blatu in se je komaj gibal. Bal se je sleherni hip, da ga prime krč v sren. Klicali je na pomoč, a zastonj. V tej luknji so ga pustili nad jeden dan brez kruha in brez vode. — Klicel in ječanje v sosednjih celicah je trajalo ves dan. — V vseh celicah so klicali: Vode, vode! Še le zdravnik zaporov je rešil Sadomskega iz te grozne luknje, ker se je bal za njega življenje. Spravili so ga v drugo celico, kjer je imel vsaj nekaj svetlobe. Ležati pa je moral na golih tleh in tudi tu mu niso dali vode. V mnogih celicah so trpinčili jetnike. Le-ti so kričali: »Ubijte me, obesite me, ali ne mučite me dalje!« Na klic »kruha« je odgovarjal kapitan: »Molči, če ne te ubijem kakor psa«. Še-le 23. dan so izpustili Sadomskega, toda še-le po posredovanju ruskega odposlanca. Ves čas je jedel le kruh, da-si mu je njega žena pošiljala hrano, katere so pa orožniki pojeli. Sadomski je zatrdil slednjič, da je v svoji celici dobro občutil mrtvaški duh, kar priča, da je kdo popred umrl tam, a so truplo dlje časa pustili ležati.

Ubogi narod srbski, kaj si vendar zagrešil, da se ne moreš rešiti človeka, ki s takimi dejanji skruni tvoje ime?!

Prestolni govor angleške kraljice. Dne 9. t. m. so se zaključile razprave angleškega parlamenta s prestolnim govorom, iz katerega posnemamo sledeče obče važne točke: Razmerje do drugih vlasti je neprenehoma prijateljsko. Mirovna konferencija v Haagu sicer nima uspehov, ki bi odgovarjali visokim smotrom, zaradi katerih je bila sklicana; vendar se je doseglo toliko, da se bo vsled stalnega razsodišča zmanjševala nevarnost vojen, dočim se z razširjanjem ženevske konvencije ublažijo strahote vojevanja. Potem omenja prestolni govor konvencije glede Nila in pogodbe z Rusijo o podpiranju željezniških podjetij na Kitajskem. O prošnji britanskih podanikov v Transvalu pravkraljica: Položaj mojih podanikov Transvala ne odgovarja pojmu o enakopravnosti, na kateri temelji neodvisnost te republike. Iz nemirov, ki nastajajo vsled tega, izvira neprestana nevarnost za mir in blagor mojih narodov. Razprave glede tega vprašanja še niso završene.

Slednjič govori prestolni govor o nenavadnem deževju v nekaterih delih zapadne Indije, vsled česar bo treba pravočasno izdati naredbe, da se prepreči glad. Z obžalovanjem se konstatuje, da kuga v Indiji ne pojema.

Domače vesti.

Iz notarijata. Minister za pravosodje je premestil notarja Karla Čibeja iz Komna v Gorico, notarja dra. Ignacija Kotnika iz Tolmina v Komen, a notarju dru. Blažu Quarantotto je definitivno podelil notarsko mesto v Tolminu.

Der voranleuchtende deutsche — Prügel. Nemci se hvalijo, da je njih omika nekaka zvezda-

voditeljica na nebu človeštva: die voranleuchtende deutsche Cultur! Kakšna je ta kultura, so pokazali Nemci zopet na sebe dostojen način dne 9. t. m. v Celju. Celjski grad, zgodovinsko znamenito bivališče slavnih celjskih grofov, in mestni muzej z njegovimi znamenitimi spomeniki so — zaprti. Ne, tega ne privoščimo češkim turistom, da bi videli naše znamenitosti! Kitajci, Turki, Abe-sinci, divjaki sredi Afrike bi se lahko v tem pogledu učili od Celjskih posilincev. — Tudi sprejem Čehov je bil dostojen nemške kulture — voditeljice. Žvižganje, psovke, dejanski napadi s palicami in kamenjem, to so sredstva, s katerimi delujejo Celjani o takih prilikah. Da je oblast, mestna in okrajna, postopala popolnoma — nepristranski, si lahko mislite. Čudno je le to, da so zapirali napadence, a izpuščali divjake-napadalec. Slovanska kri je močila celjski tlak! Quousque tandem? Kdaj ostanejo iz te krvi naščevalec?... Velikemu nemškemu narodu pa, ako je solidaren s celjskimi kanibali, svetujemo, naj izpremeni parolo »voranleuchtende deutsche Cultur« v: »voranleuchtender deutscher — Prügel!« Proslavljen bodi — nemški cepce! Ti si najprimerni ji simbol nemške surovosti.

»Piccolo« — biograf. »Malček« z lesnega trga je res — malček! Pri nas je vsakemu učencu ljudske šole znano ime prerano umrlega dr. Vatroslava Oblaka, mirnega slovenskega učenjaka, ki je sicer res ljubil nesrečni svoj rod z vsemi žilicami svojega srea, a se ni udeleževal javnega političnega življenja, kamo-li da bi igral ulogo političnega agitatorja. Če bi bil to, bi mu pač avstrijska vlada ne bila dajala štipendijev za znanstvena potovanja! — Tega našega dra. Oblaka je prekrstil »Piccolo« v svoji nedotakljivi modrosti v češkega filologa in strastnega panslavističnega agitatorja (filologo czeco Oblak, fanatico agitatore panslavista).

»Piccolo« se moti, če misli, da zadostuje židovsko pokoljenje, pa da bi se imelo tudi — Salomonovo modrost! Da pa vspeva se svojo fenomenalno nevednostjo, združeno s primerno porejjo predrznosti, to se ima zahvaliti dejstvu, da jo vzgoja velike, velike večine njega čitateljev bila taka, da jim duševno obzorje ne sega preko redakcije »Piccola«. Takim čitateljem se seveda lahko pripoveduje vsako laž in vsako — bedastočo!

»Soelettä agraria« in »Kmetijska družba« v luči statistike. Poljedeljsko ministerstvo je dalo minolo leto laški »Agrariji« nastopne subvencije: za živinorejo 2800 kron, za zboljšanje travnikov 1600 kron, za nasade bek 200 kron, za sadjarstvo 400 kron, za trtnice 400 kron, za svilarstvo 200 kron, za čebelarstvo 200 kron, za meterijologične postaje 400 kron in za pisarniške troške 200 kron. Skupaj torej letnih 6400 kron. Redna letna dotacija od strani municipija znaša 2400 kron, a izredna je znašala lani 5552-08 kron. Vseh letnih dohodkov je imela torej »Agraria« 14.352 kron 8 stot.

Ker izvira ta denar tudi iz žepov slovenskih davkoplačevalcev, opravičeni smo, da vprašamo: kako se porablja te lepe svote? Za drag denar kupijo nekaj bikov..., se deli kaka mala nagrada, a vse drugo se prepušča naravi!! Potem se prireja vsako leto kakov komisijski obhod, katerega glavni namen je politična agitacija, postranski pa, da se gg. »agrarei« naučé razločevati — bika od krave; zaključuje se pa tako komisija z običajnim banketom kje na Opčinah. Tam uživajo gospoda zasluženi počitek po tako napornem in nesebičnem delovanju v prosep zemljedelstva!

Kaj pa naša »Kmetijska družba«? Rednih dohodkov nima razven členarine svojih udov. O sreči sme govoriti, ako izbirači kako podporico od visoke vlade. A s temi skromnimi sredstvi ustanovlja podružnice, zavarovalnice za živino, vzdržuje tri trtnice, izdaja »Gospodarski list« itd. Koliko bi storila naša družba s takimi dohodki, kakoršnje ima laška agraria!

Te kratke podatke smo naveli slavni vladi v blagohotno razmišljanje.

Naši zaslepljenec. Pod tem naslovom nam pišejo iz sv. Križa: V »Edinosti« sem čital, kako je par naših eikorijašev v »Piccolu« pelo slavo slavnemu Poldetu Mauronerju, češ, da je on dosegel, da je občina dovolila 3000 gld. za postajico blizu sv. Križa. Vi ste že nekoliko pojasnili stvar,

a dovolite mi, da tudi jaz še enkrat omenim te stvari in dokazem slepoto naših slepeev.

Stvar je bila taka-le: Ko je šlo za to, da občina najme posojilo 12 milijonov goldinarjev, pozvali so naše svetovalec, naj poizvedujejo o potrebah okolice in naj sestavijo izkaz o istih. Tako je prišel v sv. Križ tudi naš zastopnik, gospod Ivan Goriup in je poizvedoval, kaj bi bilo najnujnejše za našo vas. In vaščani so bili zložni v želji, da bi se pri sv. Križu napravila postajica južne železnice. Ta želja je že stara, kajti 20 let je od tega, kar se je uročila prva prošnja. In hočete-li boljšega dokaza, kako malomarna je za okolico občinska uprava tržaška, nego je ravno ta okolnost, da je trebalo dolgih 20 let, da se nam je uresničila taka skromna in tako opravičena želja. Da nas imajo gospodje res radi, bi nam bili že davno izposlovali uresničenje te potrebe in ne bi bili čakali še le — Ivana Goriupa!

Da, naši slovenski svetovalec so predlagali v mestnem svetu, kaj je najnujnejše potrebno za našo okolico in gospoda Goriupa zasluga je, da je prišla v izkaz tudi postajica za sv. Križ. Predlog je bil vsprejet in prvotno so odločili 3000 gld. za postajico in 2500 za napravo ceste. V naslednji seji pa so določili le 3000 gld. za postajico! Kje pa je ostalo onih 2500 gld.?

Pred nekaj časa so tu nekaj podpisovali radi postaje, a nikdo ne ve, kaj so podpisovali. Bržkone je bil le pesek v oči nevednežem. Sploh pa bodite nverjeni, da zavedno naše ljudstvo je povsem nedolžno na tistem slavošpevu gospodu Mauronerju. Vso stvar sta zasnovala pisar Agrarie, Oblak, in pa naš Capovilla, in sta ujela par neavednežev, da so podpisali. Mi se ne zahvaljujemo nikomur, ker vemo, da je občina le velik dolžnik, ki proketo slabo in počasi vrši svoje dolžnosti do nas! (Prav imate. Ni vraga, da bi vam za vse vaše krvave žulje, ki jih znašate v občinsko blagajno, včasih ne dali kake drobtine! Tisti slepci pa, ki so podpisali slavošpev Mauronerju, ali ne pomislijo, kako kričeče spričevalo o svojem ubožtvu na duhu so napisali sami sebi, s tem, da slave takega poslanca kakoršen je Mauroner!! V mestnem svetu je dosledno molčel sedel in sedel molčal. Najstarejši obiskovalci galerije se ne spominjajo, da bi bil kedaj odprl usta. To je: če je sploh prihajal v seje! Ljudje, ki so se zanimali za »delovanje« tega moža, so nam zatrjali, da je v dveh dolgih letih bil v dveh ali treh sejah občinskega sveta! In tak je tudi državni poslanec Mauroner. Nikdar jih ne odpre svojih ust v prilog okolice, katero zastopa proti volji ogromne večine okoličanov in le po zaslugi znanih mahinacij in nasilstev. In denimo tudi, da bi se bil potrudil toliko, da je na direkciji južne železnice spregovoril besedico glede rečene postajice — To naj bi bilo že dovolj, da bi bila pozabljena vsa neodpustna nemarnost v izvrševanju mandata, ki jo ima na svoji vesti ravno gospod Mauroner bolj, nego kateri drugih laških poslancev? Volilec, ki bi bili zadovoljni s takim »delovanjem« poslanca, bi kazali le, da nimajo ni pojma o dolžnostih zastopnika ljudstva, da nimajo pojma o svojih pravicah in da je v njih tisti suženjski duh, ki se zadovoljuje z miloščino, kjer sme zahtevati svoje pravo; in ako takemu nemarnemu poslancu še po vrhu pojejo slavo po javnih listih, kažejo le to jedino, da — boljšega niso vredni. To povejte vašim cilkorijašem! Uredništvo »Edinosti«.)

Ljudsko štetje pred durmi. Pišejo nam: Ljudsko štetje nam je malo ne pred durmi, a slovenska javnost se dosedaj niti zmenila ni za to. Nikdo ne misli na to, da treba ukreniti potrebno, da dobimo slovenske vpisovalne pole. Najvažnejše, na kar moramo misliti, pa je, da se naše ljudstvo dobro pouči o pomenu ljudskega štetja in da se opozori na najrazličnejše sleparije, katerih se o tem važnem činu poslužujejo naši nasprotniki.

Spominjam se, da se je pred 10 leti — po ljudskem štetju — sklepalo to in ono, osobito, kar se tiče tiska in onih slepileev, ki so hodili po hišah naših delavcev in tam popisovali vse za — Italijane. Spominjam se tudi, da so nam, ko smo vprašali slovenske tiskovine, odgovorili: »Žal, toda prišli ste — prepozno!«

Slavno politično društvo »Edinost« naj torej ne zamudi ukreniti vse potrebno v tem vprašanju.

Osobito mi delavec pa začnimo že sedaj počevati naše prijatelje in znanee, ter Slovence v obče, naj se ne dajo premočiti za nobeno ceno,

ker se tako pravijo, da nas Slovencev je le par tisoč v Trstu!

Tudi okoličanom priporočam najtopleje, naj se ne dajo loviti po magistratovih hlapecih! Kar se je godilo pred 10 leti, naj se ne dogaja več! Kajti v sramoto je za vas vseh, ako nam v Rojanu, Barkovljah, Škednju itd. naštejejo več Lahov (!), nego Slovencev! Postavimo se po robu in pokažimo vrata vsem onim, ki nas hočejo kakorsibodi slepariti v prid bodoče razširjene Italije.

Da! To je namen tukajšnjim irredentoveem in njih zaščitnikom! Ali, ako smo mi pravi možje in žene, ako storimo svojo dolžnost, se jim to ne posreči nikdar!

Politično društvo »Edinost« naj o svojem času določi več mest, kjer se bo dotične pole izpolnjevalo brezplačno, a da bo stvar še uspešnejša, treba, da se damo na delo tudi mi vsi, ki znamo pisati ter tako priskočimo na pomoč onim, ki tega ne umejo!

Nekdo, ki bdi.

Vspored veselice »Kola« prihodnjo nedeljo na vrtu družbinih zavodov pri sv. Jakobu, bo nastopni: 1. M. pl. Farkaš: »Hrvatski dom«, koračnica, tamburaški zbor. 2. Hr. Vogrič: »Izpremenjeno srce« (poklonjena pevskemu društvu »Kolo«), mešan zbor. 3. F. Tobresky: »Ciganka«, mazurka, tamburaški zbor. 4. A. Vogel: »Cigani«, veliki mešan zbor s samospévom baritona. 5. G. Antončič: »Mi smo mi«, koncertna polka tamburaški zbor. 6. V. G. Brož: »Spomin na Zagreb«, venec hrvatskih pesni, mešan zbor s spremljevanjem tamburaškega zbora. 7. A. Julijev: »Tilina noč«, valček, ženski dvospev s spremljevanjem tamburaškega zbora. 8. Svobodna zabava.

Vspored se je moral nekoliko izpremeniti. Namesto igre nastopi slav. pevski zbor iz Pobegov in sicer med 2. in 3. točko z Satnerjevo »Studentku« in med 6. in 8. točko z »Lepa naša domovina«.

Tamburaški zbor »Narod« iz Nabrežine in ognjegasno društvo v Sežani priredita dne 13. avgusta z sodelovanjem pevskega društva »Nabrežina« veselico s plesom na vrtu g. L. Mahorčiča v Sežani. Vspored: 1. F. Majcen: »Pozdrav iz Nabrežine«, svira godba. 2. Ant. Foerster: »Domovin«, mešan zbor, poje ognjegasno društvo iz Sežane. 3. M. pl. Farkaš: »Poputnica Hrvatske«, koračnica, tamb. zbor. 4. I. Milakovič: »Bojna pjesma«, poje pevsko društvo »Nabrežina«. 5. F. Majcen: »Slovenec sem«, venec nar. in drugih slov. pesmi, svira godba. 6. H. Volarič: »Slovanška pesem«, mešan zbor, poje ognjegasno društvo v Sežani. 7. Strauss: »Pomladno cvetje«, tamb. zbor. 8. Mayer: »Tičica«, četverošpev, poje pevsko društvo »Nabrežina«. 9. * * »U boj! U boj!« iz opere N. Š. Zrinski, svira godba. 10. H. Volarič: »Oblaček«, s mospev s spremljevanjem tamburic, poje g. Vek. Milič. 11. M. pl. Farkaš: »Ples patuljaka«, polka, tamb. zbor. 12. V. B. Brož: »Bog i Hrvati«, poje pevsko društvo »Nabrežina« s spremljevanjem tamb. zbora. 13. Ples. — Začetek veselice ob 5. uri pop. Vslopnina k veselici za osebo 30 nč., k plesu vsak komad 10 nč., sedeži po 10 nč. Na veselici in k plesu bo svirala narodna nabrežinska godba. V slučaju slabega vremena se veselica prenese na prihodnjo nedeljo. — Na obilno udeležbo uljudno vabi

o d b o r.

Nekaj z naše pošte. Pišejo nam: Pred nekaj dnevi je prinesla hči nekega tukajšnjega slovenskega trgovca ček, tiskan v nemško-slovenskem jeziku in izpolnjen slovensko, z nakazanim denarjem. Poslujoči c. kr. uradnik pa se je zadržal nanjo: »Pa že zopet mi prihaja s to proketo ščavarijo, katere noben hudič ne razume.«

Torej tako! Lepe razmere so na pošti; laški uradnik noče vedeti, da je slovenščina v Trstu pripoznan deželni jezik! Naj gre pa doli v Kalabrijo in na njegovo mesto jih pride lahko zmožnejših, nego je on: takih, ki poznajo vse tri tu pripoznane jezike. Sploh naj bi se na javnih državnih ustanovah nameščali le taki uradniki, ki so zmožni in ki ne mrze nobene narodnosti. Če je pa Italijanu v krvi, da tudi kakor c. k. uradnik se ne zna povspeti na višino — pravega uradnika, ampak se vedno plazi v nižinah — sovražstva in zasramovanja, potem pa: naj nam ne nameščajo Italijanov. Nikjer drugje morda ne treba javnemu funkcionarju toliko previdnosti, takta in — če hoče. — delikatese v nastopanju, nego ravno pri nas v Avstriji

in zlasti tu v Primorju, kjer narodna nasprotstva s tako silo butajo jedna ob drugo. Ako je že duševno razpoloženje Italijanov tako, da ne sodijo na delikatna mesta — kdo je kriv temu?

In vendar je gola resnica, da imajo Italijani povsod prednost pred našimi in morda nikjer ne bolj kakor ravno na pošti. Italijani so pač dobro vedeli, zakaj so ravno pred pošto palačo prirejali ovacije onega usodnega, nepozabnega dne, ko je pal Nabergoj. Male in — velike usluge ohranjajo prijateljstva.

Znižanje pristojbin za poštne zavitke, namenjene v Turčijo. — Utežna pristojbina za poštne zavitke, namenjene v Turčijo, se je znižala na sledeči način:

a) o odpošiljanju preko Trsta v one kraje na Turškem, kjer se nahajajo c. kr. poštni uradi, na 63 nč.; b) o odpošiljanju preko Romunske v Carigrad in Drenopolje na 63 nč.; za vse druge kraje na Turškem, kjer se nahajajo c. kr. poštni uradi, na 88 nč.

V mestno bolnico tržaško je bilo v ponedeljek vsprejetih 72 oseb. Toliko jih menda še niso vsprejeli nikdar v enem dnevu. Največje število dosedaj je bilo dne 4. januarja 1895. — 64 oseb.

Čuden slučaj. Pred leti smo čitali, da se je neki potnik, ki se je vozil po železnici, šel na neki postaji krepčat v gostilnico. Pred odhodom si je zapomnil številko voza, v katerem je imel shranjeno svojo prtljago. Bil je voz št. 1492. To si olikan človek že zapomni. Saj je letnica odkritja Amerike. Potnik se je v gostilnici mudil precej časa in popil precej časa vina. Vino pa je vir pozabljivosti. In naš potnik ni pozabil samo svojih težav, ampak tudi številko vagona. Ko se je torej vrnil na kolodvor, je tekal kakor besen sem ter tje ob vlaku, ter vpraševal vsakega, kogar je srečal: »Kdaj je Kristof Kolumb našel Ameriko?« Ker se je to ponavljalo in je potnik kazal veliko razburjenost, so ga redarji odveli v — opazovalnico, vlak pa je odropotal dalje svojo pot.

Tako nekako se je godilo zadnje nedelje 19-letnemu Henriku Gruberju, ki se je pripeljal z železnico iz Pulja v naše mesto. Skrben, kakor je, si je poiskal nemudoma stanovanje v zasebni hiši. Ogledal si je ulico in zapamtil številko hiše, v kateri je odložil svoje reči. Potem je veselo krožil po mestu. Ves utrujen se je vračal proti domu, katerega pa ni mogel najti. Štev. 16. ni bilo nikjer. Letal je v vse hiše, ki so bile vprašavni podobne, povsod povpraševal, tekal na policijo iskat pomoči; dali so mu redarja, ki mu je pomagal iskati . . . vse zaman. Ubogi mladi mož je moral odpotovati, ne da bi spal v plačani postelji, ne da bi dobil zopet svojo prtljago. — Prosimo dotično družino, da prinese Gruberjeve reči: kovčeg od črne kože s perilom, obleko z raznimi listinami — na policijo, da se pošlje za nesrečnim potnikom.

Korajžna žena. Marija B. stanuje v ulici Maiolica št. 15. Eno sobo je dala v najem dvema gospodoma, ki pa imata to slabo lastnost, da sta že nekaj časa pozabila na dolžnosti prvega dneva v me-

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslojpe).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

seen. Eden ji dolguje 30, drugi pa 18 gld. najemnine. Marija B. ju je opominjala opetovano, a vse ni pomagalo nič. Marija pa je hotela dobiti plačilo ter je v to svrhu segla po čudnem sredstvu. Oborožila se je s starim zarjavelim in praznim revolverjem, stopila pred najemnika ter rekla odločnim glasom: »Plačajte, ali . . .«. Najemnika sicer nista plačala svojega dolga, pač pa sta šla ter zatožila gospodinjno na policiji, ki se sedaj bavi s tem dogodkom.

Pod milim nebom se sladko spi v teh vročih nočeh. Tako je mislil Ivan P., ko je na ulici Bastaldi legel k počitku. Pa človek obrača, redarji pa obrnejo. Ivana sta namreč res obrnila redarja, ki sta ga našla, ko je mirno smrčal, na licu mesta. Ivan pa se je vjel, da ga ne puste počivati. Ker je bil še zaspan, ni baš izbral primeren izrazov. Zaradi te neopreznosti je moral revež v ulico Tigor.

Dražbe premičnin. V petek, dne 11. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Rossetti št. 7. in v ulici S. Lazzaro št. 13, hišna oprava in en glasovir; v ulici Geppa (gostilna allo Squero Vecchio), hišna oprava; v ulici Scussa št. 2, stekleno blago; Borzni trg št. 2, štacunarska razstava; v ulici Cisternone (Greta) št. 334, hišna oprava; v ulici Zovenzoni št. 3, hišna oprava in en glasovir.

Tatvina. Včeraj jutro je pustil delavce Ivan Spanghero na Corsu pred prodajalnico svojega gospodarja vozič na dveh kolesih, vreden 20 gold. Ko se je vrnil, vozička ni bilo več. Naznanil je tatvino redarstvu.

«Brivee» je izšel danes opoldne. Poleg raznovrstnega čtiva prinaša tudi lepo sliko. Dobi se v tabakarnah po 5 novč. Le pridno, sezite po njem!

«Povž» v Sežano! Na grozno laskavo povabilo zleze »Povž« v nedeljo 13. lazečega meseca v kraško metropolo. Odlaz iz povžarne (kavarne) Commercio 120 minut po astronomičnem opoldanskem strelu na »lahterni«. Čez Bazovico pomerijo rožičke proti »hladni senčici« v Lokvi, kjer si prišpogajo novih slin pri »gospej« Muhi. Od tam bodo vlekli hiše čez Divaške planke v Sežano k soglasnim eks-om izvoljenemu »Povž« evemu pokrovitelju Ludviku.

General-Povž: Stanko
za ta pot.

P. S. Povži odklanjajo vsaki oficiojni sprejem — če ga ne bo!

Loterijske številke, izžrebane dne 9. t. m.:
Brno 37 17 63 40 39

Različne vesti.

Oblak se je utrgal dne 9. t. m. pri Brnu na Moravskem ter poškodoval železnični nasip. Vsled tega je zdrčala s tira ena lokomotiva z dvema vozoma tovarnega vlaka. Poškodovan ni nihče. Potniški promet se vzdržuje s prestopanjem in prenašanjem prtljage.

Delavsko gibanje. Kakor javljajo iz Pariza dne 8. t. m., so tega dne delavci pariške plinarne, in sicer kurjači in destilaterji, deloma stopili v štrajk, ter zahtevajo, da se jim poviša plača. Štrajkujoči delavci so mirni. Osvetljava je zagotovljena za najmanj osem dni.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Toplice Nauheim 10. Knez Ferdinand Bolgarski je došel semkaj.

Petrograd 10. Francezki minister za vnanje stvari, Delcassé, je odpotoval včeraj v Pariz. Na kolodvor sta ga spremljali minister za vnanje stvari, grof Muravjev in njega pobočnik, grof Lamsdorff.

Pretorija 10. Odgovor vlade južnoafriške republike na brzjavko Chamberlaina še ni odšel. Vlada pripisuje stvari toliko važnost, da se jej zdi potrebno, počakati z odgovorom. Do odposlanja konečnoveljavnega odgovora utegne miniti še teden dni.

Carigrad 10. Izdal se je iradè, ki odreja, da je sestaviti mešano komisijo za preiskavo zadeve še zaprtih Armencev. Turški poslanik v Parizu je prišel semkaj. Sodijo, da je njega prihod v zvezi z mladoturškim rovanjem v Parizu.

Oklic.

Dne 2. februarja 1899. v Barkovljah umrl župnik Ivan Černe zapustil je $\frac{1}{3}$ svoje imovine narodnim slovenskim zavodom, ne da bi teh zavodov imenom navedel. Radi tega je imenovalo c. kr. okrajno sodišče za civilne stvari v Trstu podpisane skrbnikom teh zavodov.

Podpisani pozivlje s tem vse tiste zavode, kateri menijo, da imajo pravice do zapuščine, naj podajo dotične svoje prijave v 4 tednih na gori imenovano c. kr. okrajno sodišče, ker bi se po preteku tega roka prisodila $\frac{1}{3}$ zapuščine družbi sv. Mohorja v Celovcu, družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dijaški kuhinji v Trstu in družbi vseučilišnikov (podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju), katerim je pok. župnik Černe v prejšnji oporoki z drugimi neslovenskimi zavodi vred zapustil imenoma en del svoje imovine. —

V Trstu, dne 9. avgusta 1899.

Dr. Otokar Rybář,
odvetnik v Trstu.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. priporoča slav. slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potrebščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Svetiljke

za razsvetljevanje iz papirja, okrogle ali podolgate oblike in umetalne ognje za vrte v veliki izbiri v trgovini s papirjem **Leon Horber**, Trst, Via delle Torri.

Anton Širca
GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatelj iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32	nvč.
„ dalmatinsko	36	„
„ istrsko	40	„
„ namizno Ia	44	„
„ „ najfinejše	48	„
„ „ extra	56	„
„ „ specijalitetno	60	„
„ Posebno za cerkveno luč	38	„

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročtvom,
ulica S. Francesco št. 2, II. n.
(Slovenska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.
Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %, na menjico po 6%, na zastave po 5 $\frac{1}{2}$ %.
Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.
Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju
Henrihu Bremitz
c. kr. dvornemu zalagatelju,
Trst — Borzni trg številka 9 — Trst
Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blaga, po cenah, da se ni bati konkurence.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente številka 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stebijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vločki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanek v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.
Friderik Colja.

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so najboljši češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahke tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklov in motorov „SLAVIJA“
Lawrin & Klement
v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.